

שנת הבוסר - 1975 מאת ד"ר מיכאל שניידמן

את שנות ההתחלה של בדמינטון בארץ הייתי מגדיר כך: שנות 1968-1973 – שנות הדגירה. הרי הייתה פעילות מקומית באשדוד ומקומות נוספים, אך ללא קשר ביניים. לשנת 1974 – הייתי קורא – שנת הגישושים והכרויות. בסופה נולד הקשר הקבוע בין אשדוד ופרדס-חנה, בין המנהיגים שרצו להרחיב, לפתח ולהקים בארץ את ענף הספורט האהוב עליהם.

לשנת 1975 הייתי קורא שנת הבוסר.

בשנה זו המפגשים בין אשדוד לפרדס-חנה המשיכו, כפי שהוחלט ביני לבין ג'ף, פעם בחודש באופן סדיר. נוער של אשדוד ניצח, בדרך כלל, ובוגרי פרדס-חנה גברו על עמיתיהם מאשדוד. ויקטור יוסים עלה ארצה, החל ללמוד בחיפה, אך על מנת להתאמן ולשחק הוא נאלץ לנדוד דרומה, לפרדס-חנה. ויקטור כבר אז גילה מנהיגות וניסה לארגן חוג באוניברסיטת חיפה, אך הדבר לא הסתייע באותה תקופה. לזרע ששתל לקח זמן להבשיל, אך בסופו של דבר, בשנות ה-90, סטודנט אחר-רמי שניידמן, שהיה בזמן ההוא שחקן נבחרת ישראל, פתח חוג סטודנטים בטכניון. כאשר הוא סיים את לימודיו שם סטודנטים אחרים המשיכו במלאכה והמשיכו להדריך בחוג, ביניהם היה עוד שחקן נבחרת אוהד אבידן.

פעילות של אשדוד ופרדס-חנה משכה תשומת לב והתחילו להתגלות ואף להתארגן שחקנים ואוהדים נוספים – בתל-אביב, גבעתיים וקראון. כך יכולנו להרחיב את המעגל ולהתחיל לארגן תחרויות רשמיות. הראשונה הייתה – אליפות אשדוד פתוחה לנוער בפורים ולבוגרים בפסח, השנייה – ביום העצמאות – אליפות פרדס-חנה פתוחה לילדים, נוער ו בוגרים. תחרויות אלה פתחו דלת לאליפויות פתוחות בערים שונות במדינה, אשר נערכות עד היום. אלה של אשדוד ופרדס-חנה הפכו למנהג שנתי קבוע – בפורים וביום העצמאות.

התוצאות: אשדוד לנוער – אלוף ישראל לעתיד ניסים דוק זכה בתחרות, במקום השני מישל זירי, השלישי יהודה בן שימול והרביעי אברהם הס. ניסים דוק עם יעקב דיין ניצח גם בזוגות. לא נערכה תחרות בנות, כי פשוט לא היו מספיק כדי לערוך תחרות.

אשדוד לבוגרים – זו הייתה התחרות הבינלאומית הראשונה. השתתפו בה יחד עם 11 ישראלים תאילנדי אחד והודי אחד. הם למדו אז באוניברסיטת ירושלים. ויקטור יוסים ניצח אותי בגמר וזכה בבכורה, השלישי היה שלמה עזרא מאשדוד. ויקטור ואני ניצחנו בזוגות וכך פתחנו את סידרת חמש זכיות רצופות באליפות הבינלאומית.

פרדס-חנה לילדים: עד גיל 10 – כאן הייתה שליטה של שחקני פרדס-חנה – ניצח ארז רביד, שחקן ליגה לאומית לעתיד לבוא, כאשר אלוף ישראל לנוער ושחקן נבחרת ישראל לעתיד רמי שניידמן נשאר במקום 5-6.

בגיל 12 מנצח יעקב פלינקר.

בנוער עד גיל 14 שולטים שחקני אשדוד – אברהם הס ראשון, יצחק סרויה – עוד אלוף ישראל לעתיד – שני ובגיל מעל 15 – מנצח מישל זירי.

בזוגות מנצחים מישל זירי וערן רוט מאשדוד. אברהם הס ויצחק סרויה תופסים את המקום השני והשלישי – אביבה כהן ואלופת ישראל לעתיד פנינה בן שושן. כן-כן, זאת איננה טעות. הרי לא היו מספיק בנות לתחרות נפרדת והן שולבו ביחד עם בנים. הבנות לא הרגישו שום נחיתות – מקום שלישי בין 11 זוגות!

בבוגרים השתתפו 16 שחקנים מפרדס-חנה וזיכרון יעקב. לא לקחתי חלק במשחקים ו יעקב מרקוביץ זכה בבכורה.

הבדמינטון בארץ מתאפיין, יותר מענפי ספורט אחרים, ע"י משפחתיות – מספר שחקנים מאותה משפחה. מוכרות לכולם משפחות מוזס – ארבעה אחים ובן דוד, שניידמן, יוסים ודניאל – אב ושני ילדיו ומשפחות רבות נוספות. מדי פעם גם מתארגנות תחרויות למשפחות. הראשונה שכזאת הייתה אף היא בפרדס-חנה ב 1975 – אב ראובן ובן בועז קוק ניצחו בה (אני ובני לא השתתפנו).